

1990 ஏப்ரல் 25]

கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி துவக்கப்பட்டு உள்ளது. தற்போது ஐந்து கட்டிடப் பணி மேற்கூரை வரை வளர்ந்துள்ளது. கல்லூரி மாணவர் விடுதிக் கட்டிடம், ரூ. 65.50 இலட்சம் செலவில் திட்டமிடப்பட்டு கட்டிட வேலைகள் துவக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை ஆய்வாளர்கள்.

* 3120—திரு. வி. பி. இராசன் :

மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்புத் துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

30 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரியும் கால்நடை ஆய்வாளர்களை Veterinary Practitioner-ஆகப் பதிவு செய்யும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : தலைவர் அவர்களே,

அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

10-10 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் — விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை நடுவர் மன்றத்திற்கு விடுமாறு மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்த அவையிலே காவிரி நதி நீர்ப் பங்கிட்டிலே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு நடுவர் மன்றத்திற்குத்தான் விடவேண்டும் என்கின்ற கருத்தினை நமது பாரதப் பிரதமர் வி. பி. சிங் அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும், இது உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்து வைக்கப்படவேண்டும் என்றும் ஒரு மனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இது 5 கோடி மக்களுடைய இதயத் தாகமாக,

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 ஏப்ரல் 25]

தாகம் தீர்க்கின்ற பிரச்சினையாக இருக்கின்ற காரணத்தால், ஒருமித்த கருத்தோடு இந்தக் காரியத்தைச் செய்து இருக்கிறோம். இன்று காலையிலே நாளேடுகளிலே கர்நாடக மாநிலத்திலே உள்ள ஒரு முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நஞ்சு கவுடா என்பவர், பாரதப் பிரதமருக்கு ஒரு மனுவை அனுப்பி இருக்கிறார். அந்த மனுவிலே புதிய தேசிய நீர்க் கொள்கை ஒன்று உருவாவது வரை, உச்சநீதிமன்றம் இதனை விசாரணைக்கே கூட எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற வி. பி. சிங் எடுத்து வைக்கவேண்டும் உச்ச நீதிமன்றத்திலே என்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு வி. பி. சிங் அவர்கள் அப்படிக்கருத்தை எடுத்து வைக்கமாட்டார்கள் என்பதிலே நமக்கு திடமான நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் நாம் நடுவர் மன்றத்திற்கு அதை விடவேண்டும் என்று நமது பிரதமரைக் கேட்டுக்கொள்வதிலே ஏராளமான நியாயம் இருக்கிறது என்பதை உலகில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேருமே ஒப்புக்கொள்வார்கள். பேச்சு வார்த்தையின் சாதுரியத்திலே நாம் நம்பிப் பார்த்துவிட்டோம். நடுவர் தீர்ப்பு என்பது ரவி, பியாஸ் நதியிலே நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. தென் பகுதியிலே கிருஷ்ணாவிற்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. கோதாவரி நதிக்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. நர்மதா நதிக்கு நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே வட புலத்திலேயும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டு. தென் புலத்திலேயும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டு, எத்தனையோ நல்ல டணிகள் நடந்து விட்டதற்குப் பிறகு, காவிரி நதி நீர்ப்பங்கீட்டிலே மட்டும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவதிலே தயக்கம் காட்டவேண்டியதில்லை. இதற்கு முன்பு நான் சொன்ன செய்திகள் அத்தனையும், நடுவர் மன்ற முடிவுகள் இருக்கிறதே, அல்லது நடுவர் மன்றத்திற்கு விட வேண்டும் என்ற முடிவு இருக்கிறதே, அதற்கு முன்னாலேயே பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. 27 முறை பேச்சு வார்த்தை எந்த நதிக்கும் நடைபெறவே இல்லை. அதோடு இவ்வளவு காலதாமதமாக நடைபெறவும் இல்லை.

உதாரணமாக, ஏற்கனவே 1971-லே இங்கே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி ஏகமனதாக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அனுப்பினோம். அப்போது அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்திய தேசத்தினுடைய பிரதமராக இருந்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் எழுதி இருக்கிற அந்தக் கடிதத்திலே,

Dear Thiru Karunanidhi,

I have seen the resolution of the Legislative Assembly and the Legislative Council of Tamil Nadu. I do appreciate the deep feelings of the people of Tamil Nadu which have been voiced by you and the Legislature. I am conscious of the need to ensure that the

1990, ஏப்ரல் 25] [திரு. குமரி அனந்தன்]

Legitimate rights of the farmers of Tamil Nadu are fully protected. This matter has been dragging on for quite some time.

1971-லேயே இது வெகு காலமாக இழுத்துக்கொண்டேயிருக்கிற ஒரு பிரச்சினையாக, நீடித்துக் கொண்டே போகிறது என்று 1971-லேயே சொல்வார்களானால், 19 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இப்போது 27 முறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துவிட்டன. இந்திரா காந்தி பிரதமராக ஆனதற்குப் பிறகு, மரியாதைக்குரிய மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தார்கள். அப்போதும் இது பேச்சு வார்த்தையிலே நிறைவேற்றவில்லை. பிறகு சரண்சிங் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தார். அப்போதும் பேச்சு வார்த்தையிலே சரியான தீர்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதன் பிறகு மரியாதைக்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் மீண்டும் வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு நமது ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் பாரதப் பிரதமராக இருந்தார்கள். இத்தனைக்குப் பிறகும் நாம் இந்த முடிவுக்கு வந்து இருக்கிறோம். ஆகவே 27 முறைகள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துவிட்ட காரணத்தாலே, நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். எத்தனையோ காரியங்களிலே யார் யார் தவறு செய்தாலும் இந்தக் காரியத்திலே தமிழ்நாடு நியாயமாக இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு, 1982 ஆம் ஆண்டு என்ன ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்றால், நமக்கும் அங்கேயிருக்கிற கர்நாடக அரசாங்கத்திற்கும், அப்போது மைசூர் அரசாங்கம் என்று எண்ணப்பட்டதற்கும், அதாவது பெயர் சொல்லி அழைக்கப் பட்டதற்கும், The Mysore Government shall not without the previous consent of the Madras Government build any new irrigation reservoir என்று ஒப்பந்தம் இருக்கிறது.

10-15 மணி

எந்தப் புது அணைக்கட்டுத் திட்டத்தையும் அவர்கள் நமது அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதல் இல்லாமல் அங்கே ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று 1892-லேயே உறுதியான ஒரு ஒப்பந்தம் எடுத்த பிறகு கூட, ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சுவர்ணவதியிலே எத்தனை இடத்திலே அவர்கள் கட்டி அந்த விதிமுறைகளை எல்லாம் மீறி, அதற்குப் பிறகும் நாம் 27 தடவை பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு, சொன்ன இடங்களுக்கு எல்லாம் சென்றும், அது சரிவராத காரணத்தால் நாம் மீண்டும் நினைவுபடுத்த வேண்டியது அத்தனை காரணங்களையும் சொல்லி நேற்றைய தீர்மானத்தையும் சொல்லி, நடுவர் மன்றத்திற்கு விடுவதுதான் நியாயம் என்பதை வி. பி. சிங் அவர்கள், பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், உச்ச நீதிமன்றத்திலே தமது அரசாங்கத்தின் கருத்தாக எடுத்து வைக்கவேண்டுமென்று நினைவுபடுத்துகின்ற முறையிலே ஏற்கனவே சொன்னாலும்கூட, இப்போதும் நினைவுபடுத்துகின்ற முயற்சியிலே நமது அரசாங்கம் ஈடுபடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 25]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவிரி நீர்ப்பிரச்சினையில் நேற்று இருந்த நிலைமை சிறிது மாறுபட்டு, இன்றைக்கு நிலைமைகளில் சில மாற்றங்கள் வந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகின்ற அளவிற்கு ஒரு புது சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்ற இந்த வழக்கு நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பிற்கு நாம் கோரி அதை உச்ச நீதிமன்றம் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பிற்கான உத்தரவை அளிக்காமல் ஒத்திவைக்கப்படுகின்ற நிலை இன்று இருக்கிறது. நேற்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அவையின் சார்பில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் அந்தத் தீர்மான வார்த்தைகளிலே இருக்கின்ற நிலைகளை நான் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஏனென்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக உன்னிப்பாகவும், விழிப்பாகவும் இருந்து தீர்மானத்திலே இருக்கின்ற வார்த்தைகளை அமைப்பார் என்பதில் நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். அந்த வகையில் நேற்று நம்முடைய தீர்மானத்திலே இருந்த வார்த்தைகளில் உண்மை நிலையை மத்திய அரசின் சார்பிலும் மறைக்காமல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு வார்த்தை இணைக்கப்பட்டிருந்தது. எனக்கு அந்த வார்த்தையைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அச்சம் உண்மை நிலையை மறைக்க ஏதோ முயற்சிகள் நடைபெறுகிறதோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் நம்முடைய மத்திய அரசின் சார்பில் வழக்காடிய வழக்கறிஞர் இந்த வழக்கை 71-72-ஆம் ஆண்டில் திரும்பப் பெற்றதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு மே மாதம் 15 ஆம் தேதி வரையில் அவகாசம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். இப்படி நமக்கு சாதகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, பாதகமாக வாதாட வேண்டிய நிலைமைக்கு அவர் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிற நேரத்தில் ஒரு வகையில் மிகுந்த வேதனையும், வருத்தமும் ஏற்படுகிறது. அதேபோன்று நமக்கு அருகில் இருக்கிற பாண்டிச்சேரி மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம் என்ற அளவிற்கு நமக்கு மிக நெருங்கியிருக்கின்ற நிலையில், காவிரியினுடைய பயன் அவர்களுக்கும் மிகுந்த அளவிற்கு இருக்கின்ற மாநிலமாக இருக்கின்ற நிலையில், பாண்டிச்சேரி மாநிலத்திலிருந்து வாதாடிய வழக்கறிஞரகூட கேரள வழக்கறிஞர் சொன்னதைப்போல் மத்திய அரசினுடைய முடிவிற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை அவர் உருவாக்கி இருக்கிறார். ஆனால் இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது நாம் இன்னும் அதிலே கொஞ்சம் விழிப்போடும், வேகமாகவும் செயல்படவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வற்புறுத்தி இங்கே கூற விரும்புகிறேன். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே நேரடியாகக் கொஞ்சம் கவனித்து, இன்னும் சொல்லப்போனால், நான் அவரைப் பணவோடு கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த பிரச்சினை நாளை மறுநாள் தீர்க்கப்படுகின்ற

1990 ஏப்ரல் 25] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் இன்றைக்குக்கூட டில்லிக்குச் சென்று அங்கே நிலைமைகள் மாற்றப்படுகின்ற வகையில் எப்படியும் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபடுவார்களேயானால், நிச்சயமாக அதிலே வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. நான் அதை இங்கே தெரிவித்தாகவேண்டும். ஏனென்றால் நேற்றைக்கு நம்முடைய தீர்மானத்திலே ஒரு வார்த்தை இருந்தது. தெரிவிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை நாம் கொஞ்சம் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, தெரிவிக்கப்பட உள்ளது என்று திருத்த வேண்டுமென்று கோரியதைக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நாம் முன்னாலே இதைப் பற்றி அரசுக்கு பல்வேறு நிலைகளிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உடனடியாகக் கவனித்து இந்த வழக்கில் நாம் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பிற்கு அனுப்புகின்ற அந்த நிலையை நாம் உருவாக்கவேண்டும்.

10-20 மணி

ஏனென்றால் 77-ஆம் ஆண்டில் நாம் வழக்கை திரும்பப் பெற்ற காரணத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவுகள் இன்றைக்கு மீண்டும் 86-ல் வழக்கு போட்டு, இப்பொழுது தான் அது ஒரு முடிவிற்கு வருகிற நிலைமையிருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்கு நாம் ஒரு நல்ல முயற்சி எடுத்து உடனடியாக முடிப்பதற்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கடந்த சில நாட்களாக மிக நெருக்கத்திலே வந்து ஒரு தீர்வு காணும் அல்லது நீதிமன்றமாவது ஒரு நடுவர் மன்றத்தை அமைப்பதற்கு ஆணை வெளியிடும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்த ஒரு நேரத்தில் அது மீண்டும் சிக்கலாகவோ பாதிக்கப்பட்ட பகுதி தொடர்ந்து பாதிக்கப்படுமோ என்ற ஒரு அச்சமான நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று முன்தினம் நம்முடைய தமிழகத்திலுள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் உள்பட சேர்ந்து மத்திய அரசிடம், பிரதமரிடம், நம்முடைய நிலையை விளக்கியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பிரதமர் அவர்களை சந்திக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி நேற்றைய தினம் பத்திரிகையிலே வந்திருந்தது, சந்தித்து இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே, தமிழகத்தில் அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, தமிழகத்து மக்களுடைய பொதுப் பிரச்சினை என்ற முறையில் இந்த பிரச்சினையை அனைவரும் நாம் கோருகிறோம் என்கிறபோது அதிலே இருக்கக்கூடிய நியாயம் நிச்சயமாக, அதிலே நான்கு மாநிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருந்தாலும், அதிலே நூற்றுக்கு நூறு

[திரு. கோ. வீரையன்] [1990 ஏப்ரல் 25]

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நாம் என்ற முறையில் அந்தப் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கக் கூடியவர்கள் என்ற முறையில் நம்முடைய நியாயத்தை எடுத்துச்சொல்ல நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டிய தேவையும் அவசியமும் நமக்கு முன்னாலே இருக்கிறது. 1924-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அந்த உடன்பாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மறு பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொன்னாலும், அதற்கு முன்பே மாறான நடவடிக்கைகளை தலைமடையிலே இருக்கிற மாநிலம் என்ற முறையில் கர்நாடக மாநில அரசு 58-ல் இருந்தே அதை மீறுவதற்கு, மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகளை அவர்கள் துவக்கிவிட்டார்கள். நம்முடைய ஆட்சேபணைகள், மறுப்புகள், தலையீடுகள் அவ்வளவையும் மீறி பல அணைகள் கட்டத் துவக்கியதும், 1974-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு காவிரி நதியில் இருக்கக் கூடிய அந்த மையமான கிருஷ்ண ராஜசாகர் அணையை சாத்தியவர்கள் இன்றுவரையில் திறக்கவில்லை. 1974-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு கண்ணம்பாடி அணையிலிருந்து நிரம்பி வழியக் கூடிய தண்ணீரையும் அல்லது மற்ற கிளை நதிகளிலிருந்து அவர்கள் தயவாக நமக்கு விடக் கூடிய தண்ணீரையும் நம்பி வாழக் கூடிய முறையில் ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகளாக தமிழகத்தினுடைய உணவு தானிய உற்பத்தியிலே ஒரு 10 லட்சம் டன் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்படுவதும், ஆண்டுக்காண்டு நூறு கோடி ரூபாய்க்கான உற்பத்தி இழப்புகள் ஏற்படுவதும், அதனால் கிடைக்கக் கூடிய வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்காமல் பாதிக்கப்படுவதும், இப்படி 15 ஆண்டுக் காலமாக நூற்றுக்குநூறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பகுதியாக நம்முடைய தமிழகம் அதிலே சிக்கித் தவிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அதற்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு காண வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு நாம் 26 முறை பேசினாலும் நிச்சயமாக அவர்கள் ஒரு சரியான முடிவிற்கு வருவதற்கு பதிலாக பேச்சுவார்த்தை என்பதையே, காலம் கடத்தி, காலம் கடத்தி, அதற்குப்பிறகு இந்த நிலையே ஒரு நடைமுறை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிலையாக மாற்றி இப்பொழுது கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரை வைத்தே இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக நீங்கள் பயிரிட்டீர்களே என்று வாதாடுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களோ என்ற அச்சம் கூட நமக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே தான் முழுக்க முழுக்க பாதிப்புக்கு ஆளானவர்கள் என்று இருக்கும்போது இறுதியாக இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். 1971-ல் வழக்கை திரும்பப் பெற்றதாலே ஏற்பட்ட நிலையோ என்று கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அரசு சொன்ன வாக்குறுதியை நம்பி, நீங்கள் வழக்கை திரும்பப் பெறுங்கள், நாங்கள் தீர்த்து வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் கூறியதை ஏற்று நாம் நம்பி, கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசு சொன்னதையும் நம்பி, பக்கத்தில் இருக்கிற மாநில அரசு பேசுகின்ற அந்த வார்த்தையை நம்பி, கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாக நம்பி மோசம் போனவர்களாக இன்றைக்கு நாம் இருக்கிறோம் என்ற முறையில், இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திலே

1990 ஏப்ரல் 25]

[திரு. கோ. வீரையன்]

10-25 மணி

உள்ள அந்த பகுதி பாசன விவசாயிகளுடைய வழக்கு, அதிலே மாநில அரசும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு நடத்தக்கூடிய அந்த வழக்கு இறுதியாக மத்திய அரசுக்கும் அவர்கள் தெரிவித்து உங்களுடைய கட்சியைச் சொல்லுங்கள், நாங்கள் விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் வேண்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு நெருங்கி வந்திருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் அதைத் தவிர்த்து வேறு முறையிலே கொண்டு போய் மேலும் இந்தப் பிரச்சினையிலே காலம் நீட்டிப்பதற்கு நடக்கக்கூடிய முயற்சிகளைத் தவிர்ப்பதற்கு தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஒன்றுபட்டு நிற்கக்கூடிய முறையில் நம்முடைய மாநில அரசு சகல முயற்சிகளையும் எடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் மற்ற வேலைகள் இருந்தாலும் கூட அதை ஒத்திவைத்து அவசரமாக டெல்லிக்குச் சென்று ஒரு முடிவிற்கு வந்து ஒரு நடுவர் மன்றம்—ஏனென்றால் நாம் நம்பி நம்பி பாதிப்புக்கு ஆளாகி இருக்கிறோம், மேலும் நம்புவது சாத்தியம் என்ற நிலையில், ஒரு நடுவர் மன்றத்தை ஏற்படுத்தி நம்முடைய 5 கோடி மக்களுடைய உணர்வுகளை டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசும் உச்ச நீதிமன்றமும் நாம் சலுகை கோரவில்லை, யாரிடமும் நாம் யாசகம் கேட்கவில்லை, நம்முடைய உரிமையை நிலைநிறுத்துவதற்கு நம்முடைய நியாயத்தை இந்த நாட்டிற்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கு நம்முடைய நியாயத்தை உச்ச நீதி நீதிமன்றம் ஏற்று நீதி இந்த நாட்டில் நிலைத்து நிற்கிறது என்பதை இந்த நாட்டுக்கு உணர்த்துவதற்குரிய ஒரு முடிவைப் பற்றுவதற்கு நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்ற வேலைகள் இருந்தாலும் கூட அதை நிறுத்திவிட்டு டெல்லிக்குச் சென்று நம்முடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி நீதி கிடைக்க நியாயம் நிலைநாட்டப்பட நம்முடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, காவேரி நீர்ப் பிரச்சினையை நடுவர் மன்றத்திற்கு விட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பிரதம அமைச்சரையும் சந்தித்து நாளை உச்ச நீதிமன்றத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்திய அரசாங்க வக்கீலை உச்ச நீதிமன்றம் கேட்டிருக்கிறார்கள். தீராத இந்தப் பிரச்சினை — கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள காவேரிப் படுகை விவசாயிகளுடைய ஜீவாதார உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலும் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களால் அந்தப் பிரச்சினை தீராத நிலையில் — இன்றைக்கு நடுவர் தீர்ப்பு மன்றம் ஒன்றுதான் தீர்வு என்று நாமெல்லாம் முடிவு எடுத்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் நம்முடைய நிலையை எடுத்துச்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 ஏப்ரல் 25]

சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னும் காலம் தாழ்த்தாமல் நடுவர் மன்றத்தை அமைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துவதற்கு நம்முடைய தீர்மானம் வலுவூட்டக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு சட்ட ரீதியில் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் நம்முடைய இந்திய பாராளுமன்றம் அரசியல் சட்டப் பிரிவு 262ன் கீழ் இன்டர்-ஸ்டேட் வாட்டர் டிஸ்பியூட் ஆக்ட் 1956 அதை நிறைவேற்றி இது போன்ற காலக்கட்டங்களில் இரண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கக்கூடிய நீர்த் தகராறைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வழி கண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் உருவான காலத்திலும் இதுநாள் வரையிலும் நம்முடைய மாநிலத் திற்கு தீர்வு காண்பதற்கு வழிவகை இல்லாமல் பல்வேறு பிரச்சினைகளால் இது காலதாமதம் ஆனது. எப்படி நம்முடைய கீழ்படுகை விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ரைப்பேரியன் ரைட்ஸ் அது உண்டோ அந்தப்பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கர்நாடக மாநில விவசாயப் பெரு மக்களுக்கு முன்னுரிமை என்பது நம்முடைய சட்டத்தில் ஏற்கப் படாத ஒன்று. டாக்டரின் ஆஃப் ரைப்பேரியன் ரைட்ஸ் அதாவது விவசாயிகளானாலும் — எங்கேயிருந்தாலும் மேல் பகுதியில் இருந்தாலும், கீழ்ப் பகுதியில் இருந்தாலும் இரண்டு தரப்பு விவசாயிகளும் ஒரே மாதிரியாக சட்டத்தின் முன்னால் பாவிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் டாக்டரின் ஆஃப் ரைப் பேரியன் ரைட்ஸ். ஆகவே அதன் அடிப்படையிலாவது நம்முடைய நிலையை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த நிலையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே சொன்னேன். பல்வேறு ட்ரிப்பியூனல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோதாவரி, கிருஷ்ணா, நர்மதா, 1952வது ஆண்டு இண்டர் வாட்டர் டிஸ்பியூட்டும் அன்றைக்குத் தீர்க்கப்பட்டது. அதே பிரின்ஸிபிள் அடிப்படையில் அதை நம்முடைய காவேரி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வலு சேர்ப்பதற்கு அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே சொன்னேன்.

10-30 மணி

நீர்த் தகராறு என்பது உலகம் முழுவதும் ஒரே தகராறுதான். உலகம் முழுவதும் ஒரே சட்டம்தான். நம்முடைய தமிழகத்திற்கு மட்டும் அல்ல, இந்தியாவிற்கு மட்டும் அல்ல, உலகம் முழுவதும் நீர்ப் பங்கீடு என்பது ஒரே தரப்பாக ஒரே மாதிரியாக பாவிக்க வேண்டிய சட்ட நெறி ஆகும். அந்த நெறியில்தான் ஈஜிப்ட் நாட்டுக்கும், குடான் நாட்டுக்கும் நீர்த் தகராறு வந்தபோது தீர்த்தார்கள். நார்வீஜியன் கப்பல்கள் இங்கிலாந்து நாட்டுக் கடலில் பயணம் செய்யும் போதும், பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லும் போதும் இதே தத்துவத்தை வைத்து அவர்கள் அன்றைக்கு தீர்வு கண்டு இருந்தார்கள். ஆகவே, காவேரி நீர் பங்கீட்டை உச்ச நீதிமன்றத்தில் நடுவர் மன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம்

1990 ஏப்ரல் 25] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

நழுவிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம் மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசும் வேண்டும், நம்முடைய மாநிலத்தின் ஆதரவும் வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள கர்நாடகத்தின் ஆதரவும் வேண்டும். ஆகவே, சில நேரங்களில் அந்த மாநிலம் கொஞ்சம் அதிகமான அளவுக்கு அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சந்தேகப்பட்டு எண்ணுவார்களானால் நம்முடைய மாநிலத்தை கை விட்டுவிடக் கூடாது. நம்முடைய விவசாயப் பெரு மக்களுடைய உரிமையை விட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய தமிழக அரசு விவசாயப் பெருமக்களுடைய, காவேரிப் படுகை விவசாய பெரு மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமைகள் 'ரைட்டு லைப்' கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக பறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த பறிக்கப்பட்ட உரிமையை இனிமேலாவது காலம் தாழ்த்தாமல் உச்ச நீதி மன்றத்தில் நாளைக்கே இறுதி முடிவு கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு வக்கீல் போய் உச்ச நீதி மன்றத்தில் 'நடுவர் தீர்ப்பு மன்றம் தான்' என்று மத்திய அரசு எடுத்துச் சொல்வதற்கு என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வலுவூட்ட என்ன என்ன அளவுக்கு இங்கே இருந்து பிரஷர், அதாவது அழுத்தம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் கொடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கொடுங்கள், நம்முடைய அவையும் தீர்மானம் எடுத்து இருக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகச் சென்று அங்கே வலியுறுத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தை விட்டு விடாதீர்கள். இந்த முறை ஒருவேளை வாய்தா போட்டு நாளைக்கு பிறகு ஜூன் மாதம், ஜூலை மாதம் என்று போட்டு விடுவார்களானால் மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினையில் கால தாமதமாகும். ஆகவே, நடுவர் தீர்ப்பு மன்றத்தை அமைக்க நாளைக்கே உத்தரவைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முடிந்த அளவுக்கு தன்னுடைய அழுத்தத்தை மத்திய அரசின் மீது செலுத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஓம். ஷெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜீரோ அவரில், காவேரி பிரச்சினை ஒரு வாரமாக சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையாக, அகில இந்திய ரீதியில் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் புது சர்ச்சை ஒன்றை கிளப்பி விட்டு இருக்கிறார்கள். கர்நாடகாவில் உள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஏதோ அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய அளவில் நதி நீர் பிரச்சினைக்கு ஏதோ ஒரு சம்பவம் நடக்கப் போகிறது, அந்தச் சம்பவம் எப்போது நடக்கப் போகிறது? என்ன ஆயுசு கூட விருத்தி ஆகிக் கொண்டே போகுமா, அதுவரைக்கும் இதனுடைய நிலைமை என்ன, அப்படி

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 ஏப்ரல் 25]

சொல்லி பத்திரிகைகளில் போட்டு இருக்கிறது, நம்முடைய நிலைமை என்ன? அது தான் இப்போது நாம் பேசுவது. நல்ல சந்தர்ப்பம் இது. அவரே சொன்னார், 1892 ஆம் வருடத்திலிருந்து 1974 வரைக்கும் என்னென்ன ஒப்பந்தம் நடந்து இருக்கிறது? இந்த ஒப்பந்தங்களுடைய கருத்து என்ன? அந்த ஒப்பந்தத்தினுடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் காற்றிலே பறந்து போய் விட்டது. யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை இப்போது. நாம் நழுவவில்லை. கர்நாடக அரசு தான். அந்த சர்க்கார் காற்றிலே விட்ட உடன் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இன்றைக்கு கேஸ் இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தில் இன்றைக்கு கேஸ் இருக்கிறது என்றால் அது வெகு விரைவில் அதாவது ஒரு தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. எப்படியாவது நீங்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களை சொல்லுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் 2 நாளில் மத்திய அரசை கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

10-35 மணி

இதே மாதிரி உச்ச நீதிமன்றத்தில் 1971, 1972 ஆம் வருடம் தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சி நடந்தது. அப்போது இந்த உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருந்த போது ஒரே தட்டா தட்டிவிட்டார்கள். மேலே இருந்து மத்திய அரசு என்ன செய்தார்கள் என்றால் இது எல்லாம் எப்படி இருக்கிறதோ இல்லையோ பார்த்துக்கொள்ளலாம். நீங்கள் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். பின்னர் பார்த்துக்கொள்ளலாம். உங்களுக்கு என்ன நடக்கனமோ அதை நாங்கள் எல்லாம் சரி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் நல்ல ரீதியாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் மறைக்காமல் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 18 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. அன்றைக்கு வாபஸ் வாங்காமல் இருந்து இருந்தால் இன்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு என்ன ஆகியிருக்கும், நமக்கு சாதகமாக கூட ஆகி இருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும், டிரிப்பியூனலுக்கு விட வேண்டும், அதையும் டைம் பவுண்டு டிரிப்பியூனலுக்கு விடவேண்டும். அதிலும் கால தாமதம் போய் கொண்டே இருக்கலாம். இதற்கு எப்போது எப்போது, என்ன என்ன சாகசம், நல்ல முறையில் சாகசம் தான் முக்கியம். எப்படி என்று சொல்லுகிறபோது நம்முடைய தமிழ் நாட்டையும், கர்நாடகத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, அங்கே எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லாமல் ஒன்றாகப் போகிறார்கள். நேற்றைக்கு பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அப்போது நான் இங்கே இல்லை. மூரங்கம் சித்திரைத் தேரை இழுத்து விட்டு, கீழே வந்து

1990 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். கர்நாடகாவிலே உள்ள எம்.பி.க்கள், சண்டையிட்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடிகைகோர்த்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று போடப்பட்டிருந்தது. நாமும் அப்படிப்போகவில்லை. நம்மிடையே ஒற்றுமை இல்லையென்று நினைக்கும்போது மேலே இருப்பவன் என்ன நினைப்பான், அவர்களும் பத்திரிகைகளைப் பார்ப்பார்கள். உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்தாலும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்தாலும் அந்த நீதிபதிகளெல்லாம் பத்திரிகைகளையெல்லாம் பார்ப்பார்கள். நடுநிலைப் பத்திரிகைகளையெல்லாம் படித்துப் பார்ப்பார்கள். கட்சி சார்ந்த பத்திரிகைகளைப் பார்க்க மாட்டார்கள். நடுநிலை பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பார்ப்பார்கள். அப்படி படிக்கும்போது சரி, தமிழ்நாட்டிலே உள்ளவர்கள் சரியான முறையிலே இன்னும் ஒத்துவரவில்லை, அங்கே உள்ளவர்கள் ஒத்து வருகிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடிய வகையிலே நாம் நடந்து கொண்டு விட்டோம். இப்போது கடைசி லெவல்லாவது உச்ச நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு சொல்கின்ற அளவிலே இருக்கும்போதாவது நாம் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினோமா, இல்லை. ஜீரோ அவரில் மட்டும் நாம் எல்லோரும் துணிந்து, எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், நான் பேசவேண்டும் நீ பேசவேண்டும் என்று முன் வருகிறார்கள். அடுத்தபடியாக திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசப் போகிறார். இனிமேலாவது நுவல்த் அவரிலாவது நாம் ஒற்றுமையாக இருந்து டைம் பவுண்ட் டிரிப்ப்யூனலுக்கு, வெறும் டிரிப்பியூனலுக்கு இல்லை, டைம் பவுண்ட் டிரிப்ப்யூனலுக்கு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்ல தற்கு, எங்களுக்கு இத்தனை இலட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது, உங்களுக்கு இத்தனை இலட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டாமா? நாங்களெல்லாம் பலகோடி மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக பாசனம் செய்து வருகிறோம் அவர்களெல்லாம் புதுப் பாசனம் என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடிய அளவிலே நாம் அதற்கு வாதாட, மத்திய அரசுக்கு நாம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு எப்படி இருக்கிறது என்று சிலபேர் சொன்னார்கள். மாநில அரசு எல்லாவற்றுக்கும் மத்திய அரசு வேண்டும். 23 ராஜ்ஜியங்களும் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் மனதிலே நினைப்பார்கள். கூடிய மட்டும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இதைத் தீர்த்து வைப்பார் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் மத்திய சர்க்கார் உருவாக்க தற்கு முன்னாலேயே தேசிய முன்னணி என்பதை இங்கே உருவாக்கிக் காட்டியதாலே ஓரளவிற்கு தமிழ்நாட்டின் மேலே பரிதாபம் இருக்கும். தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு சரியான சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதாலே மத்திய சர்க்கார் நமக்கு சாதகமாக இருக்கும்படியான கருத்துக்களை அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவிட நாம் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 25]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன் விவாதத்திலே இருக்கிற பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இது தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் உரிய பிரச்சினை இல்லை. இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே நிலவ வேண்டிய உறவுகளைப் பற்றி ஒரு நிலையை உருவாக்குகிற ஒரு பிரச்சினை. எனவே இதில் சமஸ்தி நாடாக இருக்கிற இந்த நாட்டில், மாநிலங்கள் தங்களுக்குரிய சட்டத்தின் அடிப்படையிலான உரிமைகள், பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையிலே வந்த உரிமைகள், பண்பாட்டின் அடிப்படையிலே வந்திருக்கிற உரிமைகள், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உரிமைகள், இந்த உரிமைகளையெல்லாம் காப்பதற்கு ஜீவாதார அடிப்படையிலே அவர்கள் தகுதி படைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த உரிமைகளைக் காப்பதன் வாயிலாகத்தான் இந்த மாநிலம் இன்னொரு மாநிலத்திலேயிருந்து தனித்து, பிரித்துப் பார்க்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு தனித்தன்மை இருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டினுடைய உரிமையின்பாற்பட்டதுதான் அந்தத் தனித்தன்மை என்பதை நம்முடைய சமஸ்தி அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டினுடைய பண்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக இருப்பது காவிரி என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எனவே ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக காவிரியை, நீர் மட்டுமல்ல, அந்தக் காவிரி ஆறே நம்முடைய வரலாற்றுக்கு அடிப்படையாகவும், நம்முடைய பண்பாட்டினுடைய சிகரமாகவும், தமிழ் மக்களுடைய உணர்வுகளினுடைய பிழம்பாகவும் அந்தக் காவிரி ஆறு திகழ்ந்து கொண்டு வருகிறது. ஏதோ இடையிலே ஏற்பட்டு விட்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக தமிழ் நாட்டினுடைய உயிர் நாடியாகக் கருதப்படுகிற காவிரியிலே வருகின்ற நீரைக் குறைத்து, காவிரியினுடைய தன்மையைக் குறைப்பது என்பது தமிழ் நாட்டினுடைய தனித் தன்மைக்கே ஒரு சவாலாக, ஒரு அறைகூவலுக்காக அழைக்கிறார்கள் என்பது தான் இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சினை. எனவே, மத்திய அரசு இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையே தகராறுகள் ஏற்படுமேயானால், அதை பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அது விரும்புவது இயற்கை. ஆனால், அதிலே ஒரு மாநிலம் நீண்ட காலமாக, பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக பேசிப் பேசி, இனிமேல் பேசுவதாலே ஒரு வழியும் இல்லை. எந்த வழியும் பிறக்காது என்ற நிலைக்கு வருமேயானால் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு, நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவது தான் சட்டப்படி, அதிலும் மாநிலங்கள் மத்திய அரசு இருவருக்கும் இடையே இருக்கக் கூடிய சட்டப் பூர்வமான உறவுக்கு மதிப்பு அளிப்பது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

(10.40 மணி).

தமிழ்நாடு தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும், பேசுவதற்கு நீங்கள் தயாராக இல்லையா? பேச்சு வார்த்தை மூலமாக

1990 ஏப்ரல் 25]

[எம். அப்துல் லத்தீப்]

தீர்த்துக் கொள்வது என்பது ஏற்புடையதே என்று அவர்கள் சொன்னால், நீண்ட காலமாக நாம் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே பேசுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை என்ற நிலையிலேயே இனிமேல் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலமாக தீர்ப்பதற்குத் தமிழகத்திற்குப் பொறுமை இல்லையென்று அவர்களுக்கு நாம் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அல்லது வற்புறுத்தினாலும் நாம் நிச்சயமாக இனிமேல் பேசுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை, மத்திய அரசு இதை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறோம் என்று திட்டவாட்டமாக மத்திய அரசுக்கும் கர்நாடக அரசுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும். அது நமது சட்டப்பூர்வமான உரிமை. இரு சாராரும் ஏற்றுக் கொண்டால் தான் மத்திய அரசு அதிலே தலையிட்டு பேச முடியும், அல்லது பரஸ்பர பேச்சு வார்த்தை மூலமாக தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று வற்புறுத்த முடியும். ஆனால் ஒரு சாரார் இனிமேல் அதற்கு வழியில்லை என்று சொல்கிறபோது, மத்திய அரசு சட்ட பூர்வமாக இதை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவதைத் தவிர மத்திய அரசுக்கு வேறுவழியில்லை என்பதை நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் துர்ப்பாக்கியமான நிலை என்ன வென்று சொன்னால், இன்றைக்கு கர்நாடகத்தில் முதலமைச்சராக மாண்புமிகு வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதற்கு முந்தைய — அவர்களுக்கு முற்றிலும் எதிர் முகாமிலே இருந்த எஸ். ஆர். பொம்மை முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். ராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கிடையில் கருத்து மாறுபாடுகள் என்பது பெரிய அளவிலே உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், ஹெக்டே அவர்களும், பொம்மை அவர்களும், இன்றைய முதலமைச்சராக இருக்கிற வீரேந்திர பட்டில் அவர்களும் மற்ற அத்தனை கட்சிகளும் சேர்ந்து இன்றைக்கு டெல்லியிலே முகாமிட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசுவது ஒரே குரலில் இருக்கிறது. ஒரே கருத்தை வெளியிடுகிறார்கள். ஒரே எண்ணத்தை வெளியிடுகிறார்கள். அப்படி எண்ணத்தை வெளியிடுகிறது மட்டுமல்ல, அவர்கள் பயன்படுத்துகிற சொற்கள், வாக்கியங்கள் கூட ஒரே மாதிரியான முறையில் வெளிப்படுத்தப் படுகிறதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், நீயும் அப்படிப் பேசு, நானும் இப்படிப் பேசுகிறேன் என்று ஒட்டுமொத்தமான கருத்துக்களோடு அவர்கள் ஒரு அனுகுமுறையை வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் நம்முடைய பிரதம மந்திரி மீது—ஏனென்றால் நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்—மறைத்துப்பேசு பிரயோசனம் இல்லை — ஹெக்டேயோ, அல்லது இன்றைக்கு ஜனதா தளத் தலைவராக வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கருதப்படுகிற பொம்மை அவர்களோ சொன்னால், மேல் மட்டத்திலே என்ன நடக்கும் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எனவே, இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு உள்ளவர்களே அப்படி ஒற்றுமையாக செயல்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், தமிழகத்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 25]

திலே என்ன நிலை? இரண்டு மாடுகள் இரண்டு வழியில் போவதைப் போல, நாம் இந்தப் பக்கமும், அந்தப் பக்கமும் இழுத்துக் கொண்டு போனால், நாம் இலக்கை அடைய மாட்டோம் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

இன்னொன்று, இதனால் நம்முடைய நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு ஒரு பெரிய கேள்விக் குறி எழும் என்பதையும் மத்திய அரசு இதிலே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், நம்முடைய மாநிலத்தின் ஜீவாதார உரிமையிலேயே மிக மிக முக்கியமானது இந்த காவிரி நீர் உரிமை. அது நமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற Riparian rights. அதுவும் Lower Riparian rights-ஐக் குறைக்கும் வகையிலும், அதைக் கேள்விக் குறியாக்கிடும் வகையிலும், அன்றைக்கு பாரமவுண்ட் பவராக இருந்த சென்னை மாகாணத்திற்கும், அன்றைய மைசூர் ஸ்டேட்டுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம். அதிலே ஒன்று பாரமவுண்ட் பவர் என்பது த மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி. இன்னுமொன்று, அப்போதைய மைசூர் ஸ்டேட்.

The then State of Mysore. The State of Mysore is a subjugated sovereign power, but the British Power was a complete sovereign power. Here is an arrangement of sharing river water between the lower riparian State and the Upper riparian State—the State representing the subjugated sovereign right and the other State representing the paramount sovereign right என்ற நிலையிலே இன்றைக்கு நாம் பார்க்கும் போது, அன்றைக்கு ஏற்பட்ட இந்த ஒப்பந்தம், இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். ஏனென்றால் மத்திய அரசாங்கத்தை Legal inheritor of the British Government என்று அழைக்கிறோம். எனவே, அன்றைய சென்னை அரசாங்கத்திற்கு என்ன ரைட் இருந்ததோ, என்ன உரிமைகள் இருந்ததோ அவைகளைக் காப்பாற்றித் தருகின்ற பொறுப்பு, இன்றைக்கு அதனுடைய வாரிசாக இருக்கிற நம்முடைய மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. Any right accruing to the State of Tamil Nadu is a right that was accruing to the other paramount sovereign right of the British Government, even under the provisions of the then agreement—either it was in 1884 or 1924 or 1974 or whatever it may be—it is the basic right, and basic duty of the Government in the Centre, to see that the basic character of a particular State is maintained. It is its duty to safeguard the right of that State. It is binding upon the Central Government also to settle the dispute by mutual consultation or by mutual dialogue and as a result of the bilateral talks, it is incumbent upon the Central Government to initiate and provide such necessary facilities as are essential to bring the two States to have meaningful dialogue between them. But one of the

1990 ஏப்ரல் 25] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

two States very categorically and clearly states that a stage has been reached wherein no further dialogue is meaningful, useful, profitable and is possible. Our State has reached a stage wherein we are not able to proceed with the dialogue. We should say categorically that we refuse to have bilateral talks. A duty has been cast upon the Central Government to discharge its duty to ensure the rights of our State. How to ensure? The Central Government can have the negotiation capacity. But it cannot sit on the arbitration of dispute and as such, if there is no possibility of arbitration on the part of the Central Government, then there is no other alternative left either to the Central Government or for that matter, to any other State, except to constitute a machinery to arbitrate the matter. Therefore it is our basic right, to assert ourselves and to tell in clear terms the Central Government that the State of Tamil Nadu is no more interested in bilateral talks and that we refuse to have bilateral talks and that the Central Government is constitutionally bound to refer the matter to a Tribunal. The ultimate result is, the Tribunal will give its award. We cannot tell that the award to be granted by the Tribunal will be in favour of Tamil Nadu or in favour of Karnataka. We cannot prejudge the matter. If the Central Government feels that it will go against the interests of the Karnataka then I charge, I say that the Central Government is prejudging the matter and therefore, there is no other alternative except to refer the matter to the Tribunal. Now the Supreme Court has asked the Central Government to clarify its position on or before the 26th. The matter has been posted for final disposal by Their Lordships of the Supreme Court and we must impress upon the Central Government that it is duty bound to say that there is no more dialogue and therefore the matter must be referred to a Tribunal. Apart from that, I would impress upon the Hon. Chief Minister to consider the feasibility, the possibility and the utility of sending a delegation of leaders of parties here in this House or even outside as has been requested by the Hon. Leader of the Opposition and other leaders here. It is for the Chief Minister to think and decide.

10.45 மணி

But any how I feel on my part—it is my individual feeling—that it would be useful to send some of the Members of this House as a Delegation to be led by the Hon. the Minister for P.W.D. or by the Hon. the Chief Minister himself to wait upon, to call on the Hon. the Prime Minister to espouse the cause of Tamil Nadu and to impress upon him and also to bring home the point that the Central Government has no authority and no other alternative, except to refer the matter to a Tribunal. Even in

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 25]

International Law—it is simply atrocious. We cannot tolerate such a situation hereafter. It is simply atrocious. Even in International Law, such a transgression of limits and such transgression or aggression of the rights of individual States is not permitted. If that is permitted, what will happen to Pakistan? We can "Stop all of our waters in Kashmir itself. We can stop all our water in Upper Bengal itself. We can just retain all the water in Farrakha Barrage.

(மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா இவ்வளவு தேவையா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் ரொம்ப வேகமாகவும், உணர்வுப் பூர்வமாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை வற்புறுத்தி வற்புறுத்தி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்குத் தெளிவாக்குவதற்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தமிழ்நாட்டு முடிவைப் பொறுத்த வரையில், எந்தக் கட்சிக்கும் எந்த மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரே கருத்தில் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். சில நடவடிக்கைகளில் குறைபாடுகள் உங்களுக்குத் தெரியலாகும். அந்தக் குறைபாடுகளை எப்படி களைந்து கொள்வது என்பதைப் பற்றித்தான் ஆலோசனை இங்கே சொல்ல வேண்டுமே தவிர, நம்முடைய முடிவைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டினுடைய அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும், ஒரே முடிவில் 'நடுவர் மன்றம் தான்' என்ற முடிவில் தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இன்னொன்று. நமக்குப் பாதகமாக இருப்பது மத்திய அரசில் பதவி வகித்துக் கொண்டிருக்கிற திரு. ஹெக்டே அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு நமக்கு பாதகமாக செய்து விடுவார்களோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் மிக பெருந்தன்மையாக, நம்முடைய அமைச்சராக திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள் அங்கே இருந்தாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சினையில் அவர்களை ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்ற நிலையில் தான் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே, தமிழ் நாட்டுக் கருத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், நாம் ஒத்த கருத்தோடு தான் இருக்கிறோம்.

10.50 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு செய்தியைச் சொல்வதற்காக இதிலே ஒரு பெரிய வாய்ப்பு. இதிலே நீண்ட நேரம் பேசுவது தேவையானா என்று பாருங்கள். நான் எதற்காக மிகப் பொறுமையாக உட்கார்ந்திருக்கிறேன் என்றால் நீங்களாக முடிப்பீர்கள் என்றுதான்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பாக இந்தப் பிரச்சினையை ஆங்கிலத்தில்

1990 ஏப்ரல் 25] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

பேசுவதற்குக் காரணம், இந்தக் குறிப்புகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஒரு நோக்கத்திற்காகத்தான் நான் பேசியிருக்கிறேன். சும்மா வெறுமனே பேசி உட்கார நான் பேசவில்லை. இந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் போக வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் நான் இந்தியில், உருதுவில் கூட பேசலாம். ஆனால் அது உங்களுக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உருதுவில் பேசங்கள். (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய இந்த உணர்வுகளை நான் பாராட்டுகிறேன். நம்மிடையே எவ்வளவு தான் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சினையிலே நாம் பல உடல்களாகவும், ஒரே உயிராகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் பத்திரிகையில் வருகிற செய்திகள் நமக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இல்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து அடுத்த வரைப் பேச விடுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இருக்கிற நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம் மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களைக் கண்டதாகவும், ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், அவர்களை (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து ஆழமாகப் போக வேண்டாம். திரு. அழகர்சாமி அவர்களைப் பேச விடுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இல்லை இல்லை, அவர்கள் எதிர்த்ததால் சொல்கிறேன். நானாகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன பிரச்சினை ?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதனால்தான் அவர்கள் கண்டதாகவும், தி.மு.க. வோடு நீங்கள் செல்லக் கூடாது, வேறு ஒரு குழுவோடு நீங்கள் செல்ல வேண்டுமென்று ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் சொன்னதாகவும் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்கள் கூட ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. துரைமுருகனுடைய தலைமையில்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 25]

நான் போக மாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். The Hon. Thiru Dhuraimurugan is the concerned Minister representing the state. It is not in his individual capacity. அதனால்தான் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இது பொதுவான பிரச்சினை. பேசிவிட்டீர்கள். அடுத்தப் பிரச்சினைக்குப் போகலாம். (குறுக்கீடு) இது தேவைதானா? (குறுக்கீடு) பொதுப் பிரச்சினையை வலியுறுத்துவதற்காக வாய்ப்புக் கொடுத்தால் அதோடு முடித்துவிட வேண்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். அப்புறம் எல்லோரும் எழுந்து நிற்க வேண்டும். ஆளுக்கு ஆள் பேசி எப்படி இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வர முடியும்? (குறுக்கீடு) அவர் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார். (குறுக்கீடு) எதற்கு அது இங்கே அவையிலே? (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) எவ்வளவு நேரம்தான் நீங்கள் பேசுவது? முடியுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது ஒரு ஸ்டேட் அதை ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் மறுபடியும், மீண்டும் பேசுங்கள் என்று சொல்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை. எனவே, அங்கே இனிமேல் பேசுவதற்கு நாம் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெளிவாக அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட வேண்டும். “நடுவர் தீர்ப்புக்குத் தான்” நாங்கள் ஒத்துக்கொள்வோம் என்று தெளிவாக்கிட வேண்டும்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவிரி நீர் பிரச்சினையானது நீண்ட நாட்களாக ஒரு தீர்வு ஏற்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக அதிகமாக பாதிக்கப்படக் கூடியது தமிழ் மாநிலம் ஆகும். குறிப்பாக ஓர் ஆண்டில் இரண்டு போகம் விளையக் கூடிய நெல் மகசூல் இன்றைக்கு ஒரு மகசூல் ஆக குறைந்து பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கூட இல்லாத ஒரு மிகக்ஷடமான நிலை ஏற்பட்டிருப்பது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு தலைவர்கள் எல்லாம் பேசியது மாதிரி இது ஒரு சாதாரண பிரச்சினை அல்ல.

10-55 மணி

ஆக, இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினையை மத்திய அரசு காலா காலத்தில் தீர்த்து வைத்திருக்க வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு நாம் சொல்லுகிறோம், தீர்வுக்கு வேறு வழியே இல்லாத காரணத்தாலே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித்

1990 ஏப்ரல் 25

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தலைவர் அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், இதில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்று. எல்லோரும் சேர்ந்து போயிருக்கலாம். இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே ஒரு கோரிக்கையை வற்புறுத்தக் கூடிய நேரத்திலே, பிரதமரிடம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போயிருக்கலாம் என்பது என் கருத்தாகும். இதை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு எல்லாக் கட்சியினரும் வந்திருக்கிறார்கள், இதற்கு மேலே பேச்சு வார்த்தை என்று நடந்தால், மேலும் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஆதாயம் ஏற்படும், நமக்குப் பாதகம் ஏற்படும். எனவே காலாகாலத்தில் நடுவர் தீர்ப்பைப் பெற, காலக்கெடுவோடு கூடிய நடுவர்மன்றம் அமைய, தீர்வைப் பெற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்றும், அதற்கு அத்தனை கட்சிகளும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் உயிர்ப் பிரச்சினையாக இருக்கிற காவிரிப் பிரச்சினையை மத்திய அரசு நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று கோரி நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், நமது அரசியல் கட்சிகள் காவிரிப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசை எந்த வகையில் அணுகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அதைப் போல கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் எந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உள் கட்சிப் பிரச்சினை வேண்டாம். நேரடியாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : தமிழக மக்கள் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இன்றைய தினம் இங்குள்ள பிரச்சினை எல்லாம், நாம் அணுகுகின்ற இந்த முறையில் அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒற்றுமையாகச் செல்லவில்லை என்ற எண்ணம் தமிழக மக்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தால், அதில் ஒரு அச்ச நிலை கூட இருக்கிறது. மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்த, கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஆளுங் கட்சி, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு, ஒரே கருத்தில் சென்றிருக்கும் நேரத்தில், நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் அதைப் போல ஒட்டு மொத்தமான கருத்தில் செல்லவில்லை என்ற அச்ச நிலை தமிழக மக்களிடம் இருக்கிற காரணத்தால், நான் முதலமைச்சரவர்களையும், அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது, மீண்டும் தமிழக முதல்வரவர்கள் தலைமையில் அனைத்துக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சென்று, மீண்டும் வலிமையோடு, ஒற்றுமை

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

[1990 ஏப்ரல் 25]

யோடு இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழக முதல்வரவர்கள் எக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்காலத்தில் காலத்தினுடைய சூழ்நிலை, உங்களையே பழிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும். காரணம் வீரேந்திர பட்டில், ஹெக்டே, பொம்மை ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால், வலுவிழந்திருக்கிறோம், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அப்படிச் செல்லவில்லை என்று திசை திருப்பும் நிலை இருப்பதால், மீண்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 5½- கோடி மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் ஒன்றுபட்டு இருக்கிறோம், நிலைத்திருக்கிறோம், கருத்து வேற்றுமையில்லை என்ற நிலைமையை மத்திய அரசுக்கு, தமிழக மக்களுக்கு, கர்நாடக மக்களுக்கு, அனைத்து மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் தமிழக முதல்வரவர்கள் தலைமையில் அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீண்டும் சேர்ந்து பிரதமரைச் சந்தித்து, டிரிப்யூனலுக்கு விட வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவிரி நதி நீர்ப் பங்கீடு பிரச்சினையில் மத்திய அரசு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு, இந்தப் பிரச்சினையிலே பேச்சுவார்த்தை முடிந்து தோல்வி அடைந்து விட்டது என்ற தகவலை மறைக்காமல் தர வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நேற்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்திலே ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. தீர்மானம் ஒன்று மாமன்றத்திற்கு வந்தால், அது முன்மொழியப்பெற்று அவை உறுப்பினர்களும், பல கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் அது குறித்துப் பேசி, பிறகு அந்தத் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றுவது இந்த மன்றத்தின் மரபு. நேற்று நேரமில்லாத காரணத்தால், தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, இன்றைக்கு அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நிலையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், முன்வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் அனைவரும் நீண்ட உரை, விளக்க உரை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். எல்லா உரைகளுடைய தொகுப்பும் என்னவென்றால், காவிரிப் பிரச்சினை இனிமேல் பேச்சு வார்த்தையிலே முடிவடையக் கூடிய ஒன்றல்ல. நடுவர் தீர்ப்பைத் தவிர வேறு பரிகாரம் கிடையாது என்பது தான் அனைவரும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களின் மொத்தத் தொகுப்பு ஆகும்.

11-00 மணி.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இங்கே பேசும்பொழுது ஊடே ஒரு வாக்கியத்தைச் சொன்னார். கடந்த காலத்திலே வழக்கைத் திரும்பப் பெற்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைத்தான் அனுபவிக்கிறோம் என்று சொன்னார். வழக்கை 1971-72 ஆம் ஆண்டிலே திரும்பப் பெற்றதற்கான காரணம் அன்றைக்கு

1990 ஏப்ரல் 25]

[டர்க்டர். மு. கருணாநிதி]

இந்தியப் பிரதமராக இருந்த அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், “வழக்கு இருக்கிற நேரத்திலே நான் தலையிட்டுப் பேசித் தீர்ப்பது என்பது இயலாததாக இருக்கிறது; எனவே வழக்கைத் திரும்பப் பெற்று பேச்சுவார்த்தை நடத்துங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, பேச்சு வார்த்தையிலே முடிவுறும் என்று நம்பி அன்றைக்கு அந்தப் பேச்சு வார்த்தைக்கு முன்னோடியாக — முன்னிலை வகித்தவர் பாபு ஜகஜீவன்ராம் என்ற காரணத்தினால் — அவருடைய பேச்சு எடுபடும்; அவருடைய முன்னிலையிலே இந்தப் பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கையோடு தமிழக அரசின் சார்பில் நானும், அதைப் போல கர்நாடகத்தின் முதலமைச்சர் தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்களும், கேரளத்தினுடைய முதலமைச்சர் அச்சுதமேனன் அவர்களும், பாண்டிச்சேரி முதலமைச்சரும் பேச்சுவார்த்தையிலே கலந்து கொண்டு கிட்டத்தட்ட பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெறுகின்ற கட்டத்திலே ஓரீரு நுணுக்கங்களின் காரணமாக அந்தப் பேச்சுவார்த்தை அன்றைக்கு முடிவுறாமல் ஒரு கட்டத் தோல்வியைச் சந்தித்தது.

நாம் வழக்கைத் திரும்பப் பெறுகிற அந்த நேரத்திலே கூட எப்படித் திரும்பப் பெற்று இருக்கிறோம் என்றால் With liberty to file a fresh suit on the same basis of action என்கின்ற அந்த நிலையிலே தான் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்று இருக்கிறோமே அல்லாமல், வழக்கே போட மாட்டோம் என்று அல்ல. அதைத் திரும்பப் பெற்ற பிறகு பல ஆண்டுக் காலம் இடையிலே இருந்து இருக்கிறது; கடந்த கால ஆட்சியிலே கூட அந்த வழக்கைத் திரும்பப் போட்டு இருக்கலாம்; ஆனால் பேச்சுவார்த்தையில் நாம் நம்பிக்கை வைத்து இருந்தோம். ஒரு முறை அல்ல, இரு முறை அல்ல, 26 தடவை பேசி, இறுதியாக “நானும், தமிழக முதலமைச்சரும், இரண்டு பேரும் பேசினால் இறுதியாக முடிவு காண இயலும்” என்று வீரேந்திர பாட்டில் அவர்கள் டில்லியிலே அறிவித்ததற்கு இணங்க, அந்த இறுதிக் கட்டப் பேச்சுவார்த்தை கடந்த 19 ஆம் தேதி அன்று நடத்திப் பார்த்து, அது தோல்வி அடைந்துவிட்ட காரணத்தால்தான் நாம் உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு அங்கே நம்முடைய அரசின் சார்பில் வாதாடுகின்ற வழக்கறிஞர் மூலமாக பேச்சுவார்த்தை தோல்வி அடைந்து விட்டது என்ற குறிப்பை அனுப்பி இருக்கின்றோம். அதுவும் அரசின் சார்பாக மாத்திரம் அல்ல; இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் வாயிலாகவும் அந்தச் செய்தியை வழக்கறிஞருக்குச் சொல்லி, வழக்கறிஞர் நேற்றைய தினம் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இந்தச் செய்தியை எடுத்து உரைத்து இருக்கின்றார்.

இப்போது வீரேந்திர பாட்டில் அவர்கள், கர்நாடகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் திடீரென்று இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் மூலாகக் கூட இதைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றெல்லாம்

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 25]

11-05 மணி.

குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இன்னும் இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சிலுக்கான அடிப்படைகள், அதிலே உள்ள மாறுதல்கள்—இவைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு அந்த கவுன்சிலே இன்னும் அமையாத சூழ்நிலையிலே, அதிலே தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பது, மேலும் காலம் கடத்தி—இப்போதே கிட்டத்தட்ட 140 டி.எம்.சி. தான் என்கின்ற அளவுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இடைக்காலத்திலே, கடந்த காலத்திலே, நாங்கள் மின்சாரம் தருகிறோம்; பரிவர்த்தனையாக நீங்கள் தண்ணீர் தாருங்கள் என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு நம்முடைய உரிமைகள் கூட விட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் தண்ணீரைப் பெற வேண்டிய அவதிக்கு இந்த மாநிலம் ஆளாகி இருக்கின்றது. படிப்படியாக நமக்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் குறைக்கப்பட்டு, இன்னும் ஒரு ஐந்து, ஆறு ஆண்டுக் காலம் போனால் இதை விடக் குறைவாகத் தான் கர்நாடகம் நமக்குத் தண்ணீர் தரும் என்ற ஒரு கொடுமையான நிலை ஏற்படக் கூடும். இப்போதே கூட அவர்கள் வாதாடுகிற நேரத்திலே பேச்சுவார்த்தையில் 20 ஆண்டுக் கால சராசரி கணக்கை எடுக்காதே; கடந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலே எவ்வளவு தண்ணீர் தந்து இருக்கிறோம்; அந்தக் கணக்கை—சராசரியாக எடு என்று சொன்னார்கள். நான் கூட வேடிக்கையாகக் சொன்னேன், வேதனையோடு சொன்னேன், ‘‘கடந்த 5 ஆண்டுக் காலக் கணக்கை வைத்து சராசரி எடுக்க வேண்டும் என்றால், நீங்கள் இன்னும் ஒரு ஐந்து ஆண்டுக் காலம் இந்தப் பேச்சுவார்த்தையை நீட்டித்து, அப்போது ஐந்து ஆண்டுக் காலத்துக்கு சராசரிக் கணக்கு எடுத்தால், சராசரி பார்க்கத் தண்ணீரே இருக்காது; அந்த அளவுக்கு நீங்கள் கடந்த காலத்திலே தமிழகத்தை ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாக்கி இருக்கின்றீர்கள்’’ என்று நான் குறிப்பிட்டுத் தான், மேலும் ஆய்வுகள் தேவையில்லை; மேலும் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கத் தேவையில்லை; இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள், ஏற்கெனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வு—இந்த அடிப்படையிலே பேசினால் போதும் என்று சொன்ன பிறகு தான், அதை ஏற்றுக் கொண்டு அவர் சென்னைக்கு வந்தார், பேச்சுவார்த்தை நடத்த. பேச்சு வார்த்தை தோல்வி அடைந்து விட்டது என்பதை நாம் தெளிவாக அவருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம்; நாட்டுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம்; மத்திய அரசுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். பிரதமருக்கும் உடனடியாக அன்றைக்கே கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சருக்கும் அன்றைக்கே கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் நம்முடைய வழக்கறிஞர் மூலமாக இந்தச் செய்தி நேற்றைய தினம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தியினுடைய பிரதிகள் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும், பிரதமருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

மத்திய அரசு நமக்குச் சாதகமாக நடக்குமா, பாதகமாக நடக்குமா என்றெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது, நம்முடைய

1990 ஏப்ரல் 25]

(டாக்டர். மு. கருணாநிதி)

திட்சிதர் அவர்கள் கூட நமக்குச் சாதகமாக அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும், அதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதிலே சாதகம், பாதகம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. அவர்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இதிலே கர்நாடகத்திற்குச் சாதகம், தமிழ்நாட்டிற்குப் பாதகம் அல்லது தமிழகத்திற்குச் சாதகம், கர்நாடகத்திற்குப் பாதகம் என்றெல்லாம் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற அந்த வகையிலே தான் இன்றைக்கு மத்திய அரசு தன்னுடைய நிலையினை எடுத்தாக வேண்டும். நடுநிலையோடு இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய அரசு அணுக வேண்டும். Natural collary என்று குறிப்பிடுவதைப் போல, இயற்கையான விளைவு அது தான். பேசிப் பார்த்தாகி விட்டது. ஒரு முறை அல்ல, இரு முறை அல்ல. 27 தடவை பேசிப் பார்த்தாகி விட்டது. பிரதமர் இந்திரா காந்தி காலத்திலேயிருந்து, இராஜீவ் காந்தி காலம் வரையிலே பேசிப் பார்த்தாகி விட்டது. இப்பொழுது ஒரு புதிய அரசு அங்கே உருவாகி இருக்கிற நேரத்தில்—அந்தப் புதிய அரசு உருவாவதற்கு முன்பு இராஜீவ் காந்தி அவர்களாலும் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியாலும் மற்றக் கட்சிகளாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது, நடுவர் தீர்ப்புக்கு இந்தப் பிரச்சினை விடப்பட வேண்டும் என்பதாகும். அதிலே, இன்றைக்கு இருக்கிற மத்திய அரசுக்கும் மறுப்பு இருக்க இயலாது. நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்படுகின்ற காரணத்தாலேயே கர்நாடகத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் தகராறு ஏற்பட்டு விட்டதாக யாரும் கருதத் தேவையில்லை.

நடுவர் தீர்ப்பிலே விசாரணை நடைபெற்று இருக்கும்பொழுது கூட நாம் கோருகின்ற தண்ணீரைத் தருவதற்குக் கர்நாடகம் முன்வருமேயானால் நாங்கள் எங்களுக்குள்ளேயே தீர்ப்புக் கொண்டோம், இனிமேல் நடுவர் தீர்ப்பு தேவையில்லை என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் கர்நாடகத்தினுடைய நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் முழுக்க, முழுக்க தமிழகத்தைப் பட்டினி போட, வறண்ட பாலையவனமாக ஆக்குவதற்குத் தான் இன்றைக்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்ற காரணத்தினாலே தான் மத்திய அரசு இதிலே யாருக்கும் சாதகமாக இருக்கத் தேவையில்லை; நடுநிலையோடு நடந்து கொண்டால் போதுமானது.

நடுநிலையோடு நடந்து கொள்வது, நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவதற்கு எது வழியோ, அந்த வழியை மத்திய அரசு அணுக வேண்டியது என்பது தான். இப்பொழுதுள்ள நிலை கூட மத்திய அரசே கூட நடுவர் தீர்ப்புக்குவிட வேண்டுமென்று அல்ல. உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உண்மையைச் சொல்லிவிட்டால் போது

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1990 ஏப்ரல் 25]

மானது. எனவேதான், நேற்றைய தீர்மானத்திலே கூட உண்மையை மறைக்காமல் மத்திய அரசு, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக, அழுத்தம் திருத்தமாக நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

உங்களுக்குத் தெரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், யார் மத்தியிலே இருந்தாலும் சரி—அவர்கள் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களேகூட மத்திய அரசிலே இடம் பெற்றிருந்தாலும் சரி, உறவுக்குக் கை கொடுப்போம்—உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்—என்பதிலேயிருந்து எந்த நேரத்திலும் இம்மியளவும் மாறாத அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசின் சார்பில் டெல்லிக்குச் சென்று பிரதமரைச் சந்தித்துத் திரும்பியிருக்கின்ற நாடாளுமன்றக் குழுவினர் நம்பிக்கையோடு இருக்கின்றார்கள். அதைத்தான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் நேற்றையதினம் “நாங்கள் பிரதமரிடத்திலே குழுவின சார்பாகச் செய்திகளை எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம், அனுதாபத்தோடு கவனிப்பதாக அவரும் கூறியிருக்கிறார்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையோடு நாளையதினம் மத்திய அரசு எப்படி நடந்து கொள்ள இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்; மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கின்றோம்; திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்து இருக்கின்றோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே குறிப்பிட்டார், அங்கே ஹெக்டே போன்றவர்களெல்லாம் தலையிட்டு, தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று. நாமும் அங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய அமைச்சர் மூலமாகச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தியிருக்க முடியும். அவரைக்கூட அந்தக் குழுவிலே அனுப்பியிருக்க முடியும். அப்படி அனுப்புவது அரசியல் பண்பாடு ஆகாது என்ற காரணத்தினால் அனுப்பவில்லை. ஆனால், ஹெக்டே போன்றவர்கள்—திட்டக் குழுத்தலைவராக இருக்கிறவர்கள் அந்தக் குழுவிலே பங்கேற்றுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு மாநிலப் பற்று இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிற அதே நேரத்தில்—செல்வாக்கு அங்கே தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ என்கின்ற சந்தேகம் எனக்கும், மற்றவர்களுக்கும் எழுவது நியாயமே ஆகும். அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள்கூட யாருக்கும் எழாத அளவிற்கு மத்தியிலே பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1990 ஏப்ரல் 25]

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

மத்திய அரசு இந்த விஷயத்தில் நடுநிலையோடு செயல்பட வேண்டும் என்பதை மாத்திரம் திட்டவாட்டமாக உங்கள் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஐந்து கோடி மக்கள் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும், நானும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், தஞ்சை, திருச்சி—முக்கியமாக காவிரி நதிதீரத்தில் வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்—அவர்களை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஐந்து கோடிக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள், அவர்கள் சார்பாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேச்சுவார்த்தை—இறுதி பேச்சு வார்த்தை 19-ஆம் தேதியோடு முடிந்து விட்டது. இனி மத்திய அரசு எந்தவகையில் அழைத்தாலும் தமிழ்நாடு அரசு பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராக இல்லை, இல்லை, இல்லை என்பதைத் கூறி அமர்கிறேன்.

11-10 மணி

3. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) பிளஸ்—2 விடைத்தாள் மதிப்பீட்டுப் பணியை முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் புறக்கணித்துள்ளது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, ஜி. பழனிச்சாமி, ரெ. பிச்சைமுத்து, திருமதி பாப்பா உமாநாத், திருவாளர்கள் செ. நார்முகமது. உ. ரா. வரதராசன், எஸ். ஏ. தங்கராஜன், க. பொன்னுசாமி, எஸ். டி. உகம்சந்த், எஸ். ஆர். இராதா, ஆர். சிங்காரம் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்துக் கவன ஈர்ப்புக் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருவார்.

*திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, “முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பிளஸ்—2 விடைத்தாள் மதிப்பீட்டுப் பணியைப் புறக்கணிப்பது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்: